

DESZKASZÁLKÁK

A Miskolc -Tetemvári Református Egyházközség
gyülekezeti lapja – 2021. tavasz

Cikkeket, beszámolókat a deszkaszalkak@gmail.com címre várunk
www.deszkatemplom.tirek.hu tel.: 46/506-613

Lelkészi hivatal: 3525 Miskolc, Palóczy u. 21.
hivatali idő: hétfő, péntek 9-12 óra, kedd 14-17 óra, csütörtök 15-18 óra

Maradj velem, mert...

Énekeskönyvünk 511. énekének szövegét Henry Francis Lyte (1793-1847), skót lelkipásztor írta. Tanulmányai kezdeti szakaszában nem volt tisztában a hivatása lényegével és elég maradinak, ósdinak tartotta azokat a kollégáit, akik komolyan vették Isten ígését. 1816-ban egy pap mellett volt, mikor az haldoklott, és ez indította arra, hogy vegye komolyan Pál leveleit és a Bibliát. Megtért és elkötelezte magát az Úrnak. Jó megjelenésű, kedves, vidám ember volt annak ellenére, hogy egész életében betegeskedett.

1847-ben, halála előtti utolsó istentiszteletét követően írta ezt az éneket. Írt hozzá dallamot is, de az nem lett sikeres. 1861-ben William H. Monk írta hozzá a ma is ismert zenei kíséretet azután, hogy elveszítette hároméves kislányát.

Edith Louisa Cavell, aki az I. világháborúban nemzetiségre való tekintet nélkül gyógyított katonákat és 200 szövetséges katonának segített megszökni Belgiumból a náci kezéből, e tette miatti kivégzése előtt ezt az éneket énekelte.

Az angol FA-kupa döntő mérkőzése kezdetén 1927 óta, a rögbi bajnokság Challenge-kupájának döntője előtt pedig 1929 óta ezt éneklie egy híresség a stadionban.

Nagy hatású dicséret ez tehát. Sokak számára jelentett vigasztalást, békessé-

get. Aki otthon esténként eléneklie, biztosan békésebben alszik el. De az ének nem csak az estéről szól. Emlékezzünk csak Arany János Toldijára: az utolsó könyv címe: Toldi estéje. Henry Francis Lyte is élete alkonyán, halála előtt írta meg a szöveget. Tudta, hogy vége lesz hamarosan, és az Úr haza hívja.

Milyen jó, hogy olyan kedves, mégis rendkívül őszinte minden szava. Elmondja az író, hogy nem leli a vigaszt, gyámoltalannak érzi magát. – Nem szégyen bevallani gyengeségünket, mert van, aki megért, aki mellénk áll. Csak jó helyen kell mondani, kérni. A beteg fiáért könyörgő édesapa is így kérte Jézust: „Hiszek! Segíts a hitelenségemen!” (Lk 9,24) Az Úrnál van a kegyelem. Nem vagyunk méltók arra, hogy velünk maradjon, de Ő biztosan nem fog elhagyni. Különösen nehéz ezt átélni most nagyon sok embernek, akik kórházban vannak, és nem mehetnek be hozzájuk a szeretteik. Megszenvedie a beteg és a hozzátartozó egyaránt. De megszenvedie a látogatások hiányát is az emberek: nélkülözzük hónapok óta a barátokat, rokonokat, sokan a gyülekezetet. Többen érzik úgy, mint Lyte írta: „Nincs senkim és a vigaszt nem lelem”. Mégis, Jézust nem lehet kizárni, karanténba tenni: Ő jelen van, veled marad, ha kéred.

A változások nehézségei is megjelennek a dicséretben. Nagyon át tudjuk érezni, hiszen a szüntelen és drasztikus változások idejét éljük. Ilyen elképesztő gyorsasággal sosem változott még a világ. Képtelenség követni. Mire valami-

nek a gondolatával megbarátkoznánk, már túl is haladja az idő, és elavulttá válik. A változások pedig nem is igazán felüdítők, pozitívak. Életünk alapjait akarja ez a felfordult világ elvenni. Ezek miatt is olykor az emberre ráterhelődik az élet értelmének a hiánya. Miért ez a sok hajtás, feszültség, munka? – Valaki mondta korábban a gyülekezetből, hogy elhunytak a szülők és fel kellett számolni a lakást, el kellett adni. Elmondták, hogy milyen nehéz is ezt megtenni. Rengeteg emlék tapad a

házhoz, tárgyakhoz, de a személyek, szeretteink már nincsenek itt. Sokszor nehéz, fájdalmas a változás. De mi kérhetjük: „Változhatatlan, ó, Maradj velem.”

Mi marad majd utánunk? Akár ilyen nehéz kérdés is felvetődik

olykor, mikor borongósabban látjuk az életet, mikor sok rajtunk a teher. – Milyen jó, hogy kis életem nem csak „fut s hervadásba hull”, hanem „minden múló perc Hozzád visz közel”. Az életet egyszer mindenképpen be kell fejezni, itt kell hagyni, de hatalmas vigasztalás, hogy célba érünk Krisztussal, Krisztusnál! Így is vár a „sír, halál-fülánk”, de már nincs győzelme felettünk, mert csak átmenet az az örökkévalóságba a Krisztusban hívőknek.

Bármi következik, nagyon fontos ké-

rés, amit Lyte így fogalmaz meg: „húnyó szemembe véds keresztedet”. Ha így van, akkor egyszer majd e „Föld árnya fut, menny fénye megjelen” és a halálban is Ő lesz velem, veled.

Ezekben a hónapokban sokan vannak egyedül fájdalommal, magányukkal, kétségeikkel, gyászukkal. Borzasztó időszak ez az emberek túlnyomó részének. Van, akire az idő szakad rá és nem tud magával mit kezdeni. Van, akinek sokkal több a munkája, mint korábban volt,

Ma-radj ve-lem, mert mind-járt es-te van,
Nő a ső-tét, ó, el ne hagyj, U-ram;
Nincs sen-kim és a vi-gaszt nem le-lem,
Gyá-mol-ta-lan-nal, ó, ma-radj ve-lem!

ki sem lát belőle. Van, aki tele van bizonytalansággal, kétségekkel. Van, aki mindent rendben érez maga körül és nem érti, mi baja lehet másoknak, miért nem olyan boldogok és kiegyensúlyozottak, mint ő?

A legnagyobb baj az elszakí-

tottság. Nem tudjuk egymást látni, nem ismerjük igazán a másik fájdalmát, szenvedését, nem tudunk a másik örömeinek örülni, hiszen nem vagyunk együtt. Amik bennünk voltak esetleges rossz gondolatok, érzések, most szinte kontroll nélkül tudnak erősödni. Nincs közösségi visszacsatolás, visszajelzés, hogy kapjunk bátorítást vagy éppen feddést, építő kritikát másoktól. Ehelyett leginkább a közösségi média ámitásával találkozunk, ahol az emberek mindig a tökéletes ételeiket, tökéletes mosolyaikat, kiváló egészségü-

ket és kapcsolataikat posztolják és nem értjük, nekünk miért ilyen nehéz, mikor másnak olyan könnyű, olyan happy az élet. Ezért inkább beállunk mi is a sorba és feltolunk hasonló fotókat, hogy ne maradjunk le, bármi is a valóság. És megteelik a Facebook szorongó, magányos, mégis vidám arcokkal. – Jézussal ezekre nincs szükség, mert Tőle nem szakít el senki. A Vele való kapcsolat helyreállít, gyógyít, erősít, fegyelmez. Fontos a napi közösség Vele.

Ezzel együtt nagyon fontos a másik ember is. A keresztyének mindig közösségbe vágytak egymással. Mindig. Ez a létformánk. Ezt adta elénk az Úr is. Ebben a helyzetben is tartuk egymást számon. És véghezük feladatainkat hűséggel. – Az első karantén alatt

sok hasznos tanácsot adtak szakemberek. Például azt, hogy mindenkinek legyen továbbra is rendszer az életében. Ne maradjunk pizsamában egész nap, legyen napi rutinunk, feszes napirendünk, mert ennek hiányában elkezd az ember szétcsúszni. Furcsa módon valami hasonlót látunk az első húsvét ünnepén is. A tanítványok szétcsúsztak, depressziósak lettek talán, bezárkóztak, szégyenkeznek és nem értik, hogy történhetett mindez Jézussal. Sajnálják Őt és magukat is. Az asszonyok viszont bár ugyanezt élték át, mégis vitte őket a köteleesség: ki kell menni Jézus sírjához. Meg kell néz-

ni, minden rendben van-e, hiszen borzalmas volt az a pénteki nap. Rettegés, kapkodás, sietség volt akkor és szeretnék békében, rendben tudni Mesterüket. Miközben mennek, eszükbe jut, hogy nincs is velük férfi (kit is hívtak volna: a tanítványok iszonyatosan elkeseredve ülnek otthon): ki fogja elhengeríteni a követ a sír szájáráról? De miközben mennek, találkoznak Jézussal! Miközben mennek végezni szolgálatukat az Úrnak, találkoznak Vele.

E mostani nyomorúságos időszakban keressük meg azokat a lehetőségeket, alkalmakat, mikor valamilyen módon szolgálhatunk az Úrnak (a sátoralja-új helyi kórházlelkeszt például látva a kimerült növényeket, keresztyén buzdításokat gyűjt a hívőktől és a nővérek internetes

csoportjában folyamatosan megosztja, hogy így is kapjanak bátorítást) és ma is, mi is találkozunk Vele. Ennél nagyobb öröm és vigasztalás pedig nem is lehet a számunkra. Hiszen aki Vele, a feltámadott Krisztussal találkozik, bátran hívhatja: „Maradj velem, mert...” És Ő bemegy hozzád, veled vacsorázik és nálad marad. Ha akarod. Hívd Őt magadhoz ma is!

*Álmási Ferenc
lelkipásztor*

„E MOSTANI NYOMORÚSÁGOS IDŐ-
SZAKBAN KERESSÜK MEG AZOKAT A
LEHETŐSÉGEKET, ALKALMAKAT, MIKOR
VALAMILYEN MÓDON SZOLGÁLHATUNK
AZ ÚRNAK.”

GYÜLEKEZETÜNK VETEMÉNYESKERTJE

Hírek óvodánk életéből

*„Mindeddig megsegített minket az Úr!”
(1Sám 7,12)*

Legutóbbi cikkünk óta ismét eltelt pár hónap. A Mikulás meglátogatta az ovisokat, mindenkinek hozott csomagot. Nagyon kedves Mikulás volt, a felnőttek is kaptak ajándékot, virgácsot viszont senki. A karácsonyi ünnepség szépen lezajlott. Óvodánkat karácsonyi díszekbe öltöztettük. Az ünnepség napján csoportonként mentünk ki a feldíszített tornaszobába, ahol Gabi néni mondta el nekünk az első karácsony történetét. Énekelünk, verseltünk, imádkoztunk, közben az angyalok jártak a termekben és minden karácsonyfa alá szép ajándékokat tettek. Nagy volt a boldogság, mikor visszatértünk a termekbe, és megláttuk a sok új játékot. A Vidám Vándorok online küldte el a műsorát nekünk, mi pedig minden csoportnak külön vetítettük le. Szívesen nézték a gyermekek.

A farsangot is minden csoport a saját termében, külön ünnepelte. Ötletes, vidám jelmezekben érkeztek a gyerekek aznap, a szülők segítségét pedig ezúton is köszönjük! Tízórai után kezdődött a buli, és egészen ebédig tartott. Az óvó néni különböző ügyességi játékokkal színesítették a délelőttöt. Mindenki nagyon jól érezte magát, sokat nevtünk. Kellemesen elfáradva, élményekkel teli

vártuk az ebédet.

A gyermekek talán észre sem vették, hogy a járvány miatt mennyi minden megváltozott. Egész évben csak azok a különfoglalkozások valósulhattak meg, amelyeket mi óvó néni tartunk. Nem jártunk korcsolyázni, nem készültek a nagyok karácsonyi műsorral, templomi szolgálattal. Azt gondoltuk, hogy talán ezt a nevelési évet megússzuk zárás nélkül, de sajnos csalódnunk kellett. Jelen pillanatban megint üres az óvoda, pár gyermek, óvó néni és dajka van csak az épületben, és nagy a csend. Megértjük a szakemberek álláspontját, hogy szükséges volt ezt a lépést meghozni, és sokat imádkozunk érte, hogy ne kelljen meghosszabbítani.

Reméljük, hogy év végén tarthatunk évzárót, anyák napját és ballagást. Szeretnénk a szülői értekezletet is megtartani, mert sok téma merült fel év közben, amit jó lenne megbeszélni. Előreláthatóan az új kiscsoportosok előjegyzése személyesen, időpont egyeztetésével zajlik majd április közepén.

Egy kis vidámság a cikk végére:

- Kérsz májat, B?
- Nem, én csak a májas májat szeretem!

L hazamenéskor így kiáltott fel: nem találom a ragdánomat!

Óvó néni: mi az, azzal aludtál?

L: dehoóooogy!

Óvó néni: akkor nem tudom, mi az.

L: hát overál!!!

Óvó néni harmadszor kínálja a nutellás kenyeret a gyerekeknek, mire F: óvó néni, nem kéne már neked reggelizni?

Á véletlenül megütötte M-t. Hallottam, hogy bocsánatot kért, de M azt állította, hogy nem. Én mondtam neki, hogy hallottam a bocsánatkérést, biztos nem akarta. Erre Á: én csak a fejét akartam.

Óvó néni kérdezi F-t, F, szerinted jövőnk hétfőn? F: én biztos nem, anya azt mondta, tavaszig nem jövőnk.

Kedves Testvéreinknek áldott feltámadás ünnepet kívánok minden kollégám nevében nagy szeretettel!

Mészárosné Tóth Zsuzsanna
óvónő

Az ölelő szeretet hatalma...

Megújulás, fényben szikrázó színek, az éledő, zsbongó természet illata... Meg-unhatatlan és kifogyhatatlan képözön képzeletünkben. Évszakaink közül talán a tavasz az, mely termékeny múzsája a reményteljes, életigenlést közvetítő gondolatok sokaságának.

Jó kinn ilyenkor hallgatózni, érezni és élvezni a Nap energiát adó sugarait, látni a gyerekszi-

vajjal megtelt utcák, terek zsúfoltságát.

Kétségtelen, hogy a tavasz az ifjúság, a szerelem, a felfokozott érzelmek évszaka. A természet esti éledése, játékos csi-csergése, a szív vágyainak ébredése a tavasz örök körforgásának részét képezik.

És valóban... A tavasz az újjászületés évszaka is. Minden rezdülésében, minden történésében az élet lehel új színt, új lelkesedést, új értelmet.

Igaz, a mostani tavasz némiképp más. Csendesebb, halkabb, kevésbé nyüzsgő, kicsit csüggedőbb, mégis csodálatos. Napfényes, madárcsicsergős tavaszi reggeleken talán rajtam kívül is sokak szívében születik meg a napi hála: *”Hálát adok a mai napért. Hálás vagyok az életért, annak minden tanításáért. Mindig, minden nehéznek tűnő helyzet megoldódik. Mikor, hol és hogyan? Csak Istent tudja, és az a tökéletes. Felülírja minden tervünket, mert egyetlen dolog vezérli: az ölelő Szeretet.”*

Az előbbi igazság birtokában sokan hisszük azt, hogy ez alapján kell élni, megélni életünk sokszor magaslatokba törő, boldog íveit és mélybe zuhanó, nehéz fejezeteit.

A csoda mindenképp az, hogy élünk és életünk egyetlen percében sem vagyunk egyedül...Az égi Atya ölelő keze, szava, tekintete ad együttérzést lelki gyötrelem-
ben, végzetesnek hitt történetekben és persze nagy boldogságban is...

„LEGYÜNK HÁLÁSOK MINDENKIÉRT,
AKI MEGÖLEL ÉS MINDENKIÉRT, AKIT
MEGÖLELHETÜNK!”

Mert igen, az ölelő szeretet hatalma nagy...

Jelenti az elfogadást, bizalmat, hitet, a megbocsátást, az érdek nélküli ragaszkodást, érzelmeink kifejezésének legmagasabb fokát. A fontos az, hogy a mi életünkben is mindig, minden helyzetben szerepet kaphasson!

Soha ne feledtesse el életünk felfelé törekvő boldog íve a biztató, lelki támaszt adó szavak, önzetlen tettek ölelését. Öleljük meg mi is támaszunkat tettel, elfogadó gesztusokkal, életünk boldog pillanataival, érezzessük Vele: ha Ő akkor, ott a mélyben nem lett volna velünk,

talán a felröpítő csodálatos ív nem is lenne, nem is lehetne ennyire csodálatos.

„Jóban, rosszban!...” – ne feledjük, az ölelő szeretetnek mindkét esetben ereje, varázslatos hatalma van!...Legyünk hálások Istennek ölelő szeretetéért! Legyünk hálások mindenkiért, aki megölel és mindenkiért, akit megölelhetünk!

*Szendrei Csilla
pedagógus*

HÁZUNK TÁJÁN

2021. évi fejlesztési tervek Gyülekezetünkben

A tavalyi, korlátozásokkal nehezített év aktívan zajlott műszaki szempontból. Lehetőségünk nyílt az egyházmegyénél felújítási támogatásra pályázni és sikerrel pályáztunk a parókia fűtéskorszerűsítésére (ez legfőképpen Almási Ferenc lelképásztorunk érdeme, hiszen ő menedzselte a pályázatot), így tavaly 3 millió forintot kapott e célra az egyházközség, mely a teljes költség felére nyújt fedezetet. A beruházás során a jelenleg kényszermegoldásból egy kazánról működtetett „Szilágyi lakás”, 103-as és a felette található segédlelkészi lakás 2 külön fűtési körre lesz bontva, a lelkészi hivatal és a „Szilágyi lakás” nagyszobája konvektorait is radiátorra cseréljük.

Az elavult, régi radiátorokat szintén cseréljük az emeleti lelkészlakásban, illetve ide is korszerű kondenzációs kazán kerül beépítésre. A tavaly lezajlott nyugati és északi oldali hőszigeteléssel együtt ez a korszerűsítés várhatóan a fűtési költségek jelentős mérséklését fogja hozni.

Idén az iskolától ajándékba kapott, jelenleg a gyülekezeti ház udvari garázsában tárolt szigetelő anyagokkal tervezzük a gyülekezeti ház homlokzati hőszigetelését, illetve ezzel egy ütemben, ha már úgymint fel lesz állványozva az épület, a csatornák és az elkorhadt stablondeszák cseréjét. A hőszigetelés megkezdése előtt ki kell váltanunk a jelenleg két gázóráról üzemelő, az egész házban körbefutó gázvezetékét (az egyik óra az erősen avult állapotú régi kazánházban van), így új bekötési pont kiépí-

tését igényeltük a TIGÁZ-nál, hogy a baba-mama szobával szemben álljanak be a Középső sor aszfaltozott szakaszáról egy új bekötő vezetékkel. Az új gázóra pedig szabványosítva az ezen oldali kerítéshez kerül beépítésre, ahonnan egyenesen be tud futni a gázvezeték a férfi wc-ben található kazánhoz, mely az egész épület fűtését biztosítja (tavaly rá lett kötve a gondnoki lakás is). Tervezük továbbá, hogy a temetőgondnokság konvektoros fűtését is radiátorosra cseréljük, mely szintén a központi kazánról fog működni. A hőszigetelés megkezdése előtt a gyülekezeti terem ablakaival azonos színű és minőségű nyílászárókra cseréljük az emeleti bejárati ajtót, a baba-mama szoba ablakát, illetve a temetőgondnokság nyílászáróit. Idei terveink között szerepel továbbá a bejárati kapu felújítása.

Kérem a testvéreket, hogy a tervezett munkálatokat hordozzák imádságban és amennyiben lehetőségük van rá, anyagiilag is támogassák az épített gyülekezeti infrastruktúra megújítását!

*Jobbágy Tamás
presbiter*

Egyházközségünk 2020-as zárszámadásának és 2021-es kölségvetésének főbb számai

Január 24-én a presbitérium elfogadta egyházközségünk 2020. évi zárszámadását, valamint 2021. évi költségvetését. Annak érdekében, hogy a gyü-

lekezet minden tagja tisztában legyen anyagi helyzetünkkel és terveinkkel, röviden közöljük a főbb sarokszámokat.

Gyülekezetünk bevételei összesen 38.751 eFt-ot tettek ki, amely lényegesen meghaladta a korábbi évek átlagos bevételeit, valamint a 2020. évi tervezetet (29.130 eFt) is. A bevételek megoszlása tekintetében is lényeges különbségek mutatkoztak a tervekhez képest, amelyek a váratlan Covid-19 világjárvány kapcsán bevezetett korlátozásoknak tudhatók be: az egyházfenntartói járulékok összege 9.071 eFt volt, amely 952 eFt-tal több az előző évi tényadattól. A perselypénzek összege az offline (jelenléti) alkalmak hosszas szünetelése következtében csupán 5.286 eFt volt, 1.252 eFt-tal kevesebb, mint az előző évben. Meg kell azonban jegyezni, hogy ez a jelentős csökkenés csupán abból fakad, hogy a testvérek átálltak a perselypénz átutalásos formában történő befizetésére, azonban ha nem írták be a közleménybe, hogy „perselypénz”, az adományok közé lett az összeg elkönyvelve.

Az adományok területén a tényleges bevétel (6.102 eFt) 1.378 eFt-tal maradt el a tervezettől. Ennek oka elsősorban, hogy a jelenléti alkalmak elmaradásával a gyülekezeti ház felújítására meghirdetett célgyűjtés a tervezett 5.000 eFt-tal szemben csupán 1.056 eFt-ot eredményezett. Öröndetes volt azonban látni az Isten dicsőségére szánt adományok 3.051 eFt-os összegét, amely 2.051 eFt-tal haladta meg a tervezetet. Itt könyveltük el a persely-

pénz pótlására küldött közlemény nélküli adományokat is. Isten gazdag áldását kérjük a jókedvű adakozók életére!

Az egyéb bevételek összege 18.292 eFt volt, 9.998 eFt-tal magasabb, mint előző évben. Ebből a két legjelentősebb tétel a Deszkatemető gyülekezetünkre eső bevétele, amely 10.649 eFt-ot tett ki az év folyamán értékesített kriptá hely, valamint a rendkívüli osztalék miatt, illetve a parókia fűtőkorszerűsítésére elnyert 3.000 eFt egyházkerületi támogatás.

A kiadási oldalon egyértelműen a személyi jellegű kiadások képviselik a legnagyobb tételt, magukba foglalva a lelkipásztorok, a hitoktató, az egyházi, az irodavezető és a kántor javadalmait, amelyek összesen 11.117 eFt-ot tettek ki. A gyülekezeti élet kiadásai, valamint az igazgatási és működési költségek összesen 5.446 eFt-ot tettek ki. Itt számoltuk el az úrvacsorai kiskelyhek beszerzését is. Épületfenntartásra 1.810 eFt-ot költöttünk.

A gyülekezeti ház felújításának harmadik üteme, amely magába foglalta a nagyterem szalagparkettázását, az új gránit ablakpárkányok és a vetítés-technika (vásznon, projektor) beépítését 2.493 eFt-ot tett ki. Így az elmúlt három évben összesen 14.341 eFt-ot költöttünk a megújuló gyülekezeti házunkra. Rendkívüli beruházás volt a parókia tűzfalának szigetelése, amire a tűzfal málló vakolata miatt volt szükség. A szigetelés és az új gázkazánok beszerzése mindösszesen 9.576 eFt-ot tett ki.

A kiadások összege 31.947 eFt volt, ami 2.817 eFt-tal haladta meg a ter-

vezetet. A kiadások szerkezete igen jelentős mértékben módosult. A járványhelyzet miatt elmaradtak tervezett missziói alkalmaink, viszont rendkívüli felújításokat is végre kellett hajtunk.

Mindent összevetve, a gyülekezet 15.888 eFt-os nyitóegyenlege zárásra 22.471 eFt-ra növekedett, azaz 6.583 eFt maradvánnyal zárta a tavalyi évet. Ez a többlet lehetővé teszi a 2021-ra tervezett további felújítási munkálatok biztonságos kivitelezését.

A 2021. év vonatkozásában az előző évi tervadatokhoz hasonló bevételekkel kalkulált a presbitérium (27.257 eFt). Folytatni szeretnénk a gyülekezeti ház felújítását, elsősorban a berendezési tárgyak korszerűsítésével és az udvar rendezésével. Ehhez mintegy 3.000 eFt-ra van szükségünk, amely saját forrásból rendelkezésre áll. A presbitérium tervei szerint ebben az esztendőben végére érünk az emeleti rész felújításának és mindannyiunk örömeire ismét teljesen birtokba vehetjük a megújult gyülekezeti ház közösségi tereit. Amennyiben a gyülekezet anyagi helyzete engedí, a homlokzat szigetelését is szeretnénk elkezdni.

A kiadási oldalon a legnagyobb tételt továbbra is a személyi jellegű kiadások jelentik, 14.345 eFt-tal. Egyéb tekintetben változatlan kiadásokkal terveztünk, leszámítva a gyülekezeti ház felújításának saját erőből történő folytatását. A kiadási oldal mindösszesen 27.257 eFt-ot tesz ki, terv szerint tehát nem kell hozzányúlnunk a gyülekezet tartalékaihoz.

A presbitérium örömmel és Isten irán-

ti hálaival állapította meg, hogy gyülekezetünk adakozókészsége jelentősen növekedett az utóbbi években. Emellett a presbitérium felelős gazdálkodásából, továbbá a gyülekezeti tagok jókedvű adakozásából kifolyólag gyülekezetünk pénzügyi helyzete stabilnak mondható, azonban továbbra is csak a legszükségesebb karbantartási és fejlesztési munkák elvégzését engedhetjük meg magunknak. Ezúton is szeretnénk felhívni a gyülekezeti tagok figyelmét, hogy az egyházfenntartói járulék összegében Egyházunk Zsinatának ajánlásához tatjuk magunkat, azaz mindenkinek **az éves nettó jövedelmének az 1%-a** az egyházfenntartói járulék éves összege, amellyel egyházközségünk minden tagja támogatja gyülekezetünk működését. (Ez azt jelenti, hogy pl. egy havi 100.000.-Ft-os nettó jövedelem 1%-a havi 1.000.-Ft, azaz egy évre: $12 \times 1.000 = 12.000$.-Ft). Természetesen nem kérünk senkitől bércédulát, mindenki lelkiismerete szerint adakozik: Istennek adakozunk, nem embereknek. Emellett a presbitérium meghatározott egy **minimum összeget** is, aminek a mértéke: **12.000.-Ft/fő/év**, azaz havi 1.000 Ft. - Fontos még elmondani, hogy az egyházfenntartói járulékot nem kell egy összegben kifizetni, **részletekben is fizethető**. Többen a havi fizetést választják akár banki átutalással, akár személyesen az istentisztelet előtt vagy után, mások pedig a lelkészi hivatalban. Amennyiben valakinek nehézséget okozna a minimális egyházfenntartói járulék megfizetése, a lelkészi hivatalban jelezheti, minden-

képp találunk megoldást a problémára.

Kérjük azokat a testvéreket, akik egyházfenntartói járulékuakat csak csekken keresztül fizetik be, hogy ne a postán, hanem az OTP bármely fiókjában fizessék be a csekket, mivel a posta csekkenként jelentős mértékű közreműködési díjat számol fel. Kérjük továbbá, hogy adóbevallásuk elkészítésekor a felajánlható 1+1% odaítélésekor gondoljanak a Református Egyházra (technikai szám 0066) és a Miscolci Műemlék Deszkatemplomért Alapítványra (adószám: 18426571-1-05).

*dr. Jobbágy Péter
gazdasági gondnok*

Beszámoló a presbitérium munkájáról

Az egyházi törvényben azt olvashatjuk, hogy a presbitérium az egyházközség vezető testülete, lelki és anyagi életének irányítója. Ezen elv alapján szeretnék a testvéreknek egy beszámolót adni a gyülekezet életéről, a mögöttünk lévő időszakról illetve a jelenről, valamint a jövőről is.

A 2020-ban megjelenő koronavírus járvány új helyzetet teremtett, és nagy feladatok elé állította a presbitériumot is. Ehhez az új élethelyzethez nemcsak magánemberként kellett alkalmazkodnunk, hanem mint presbitereknek is, akik fokozott felelősséggel tartoznak az őket megválasztott gyülekezetért, gyülekezeti tagokért. A tavaly kihirde-

tett vészhelyzet során azonnal intézkedtünk, azon dolgoztunk, hogy hogyan is lehet megoldani a templomba járást, azt, hogy ne maradjanak a testvérek istentiszteleti alkalmak nélkül. Döntés született arról, hogy maximalizáljuk az istentiszteleten részt vevők számát, ügyelve a járványügyi előírások betartására. Azonban sokáig nem lehetünk így együtt, mert be kellett zárunk a templomot követve az utasításokat, útmutatásokat. Ennek hatásaként online térbe kellett áthelyezni az igehirdetéseket, melyek a Deszkateplom facebook oldalán voltak elérhetők, illetve követhetők a mostani alkalmak is.

Figyelemmel kísértük, kísérik az éppen aktuális zsinati leveleket, iránymutatásokat, döntéseket, melyek meghatározták, meghatározzák, hogyan lehetünk ismét a templomban együtt, ügyelve a járványügyi előírások betartására. Isten kezéből fogadjuk el e döntéseket és tudomásul vesszük, hogy most be kell vonulnunk a szobánkba és online követni az istentiszteleteket. Ezekről mindig időben tájékoztatást adtunk, adunk. A beszámoló írásának idején sajnos megint nem járhatunk személyesen templomba.

A járvány új prespektívába helyezte az úrvacsora „megszokott” rendjét is, melyről szavazást kezdeményeztünk a gyülekezetben, miszerint maradjunk a nagy kelyheknél, vagy kis kelyhekből történjen az úrvacsora vétele. A szavazás végeredménye szerint a kis kelyhek használatát támogatták a testvérek. A kelyhek beszerzéséről is intézkedtünk, amelyeket már használhatunk is az úrvac-

sorák alakalmával. Ezúton is köszönjük a kiskelyhekre szánt adományokat.

A törvényünk továbbá megfogalmazza azt is, hogy a presbiterek az egyház-község lelki javain túl, az egyházközség anyagi javainak sáfárai is. Beszámolómban további részében a gyülekezet anyagi javairól szeretnék röviden szólni.

Többen tudják a testvérek közül, hogy a presbitériumban kisebb munkacsoportok, bizottságok működnek, mint pénzügyi, intézményi, műszaki stb. Ezek a bizottságok, munkacsoportok időközönként összegyűlnek, megvitatják az éppen aktuális dolgokat, és beszámolnak a presbitériumnak a gyűlések közötti időszakban végzett tevékenységükről, mely nagyban segíti a presbitériumot a megfelelő döntések meghozatalában, valamint az ülések is gördülékenyebben tudnak zajlani.

Az iskolánk bővítése és a gyülekezeti házunk felújítása során is ezek a különböző munkacsoportok, bizottságok ülészetek, melyek beszámolóik alapján, meg tudtuk hozni azokat a felelős presbitériumi döntéseket, határozatokat, amelyek következtében ezek a beruházások megvalósulhatnak.

A presbitérium 2021. január 24-ei ülésén tárgyalta a 2020. évi zárszámadást és a 2021. évi költségvetést is. Azt láthattuk, hogy az Úr a gyülekezetünkhöz nagyon kegyelmes volt, a járvány ellenére jó évet zárhattunk. Köszönjük a testvéreknek, hogy megtalálták a módját annak, hogy a templomzárás ellenére is hogyan tudják adományukat eljuttatni.

A 2021. évi terveink között szerepel,

ha az Úr engedi, a gyülekezeti terem konyhájának, valamint a nagyteremnek a bebútorozása. Az előbbit egy vállalkozóra bíztuk, az utóbbit pedig Pásztor Árpád presbiter testvérünk vállalta, hogy beszerzi és összeszereli, amihez segítségre van szüksége.

Kevésbé jó dolgok is történnek: a presbitériumban lemondás miatt személynélváltás történt, de annak örülünk, hogy a gyülekezeti kapcsolat továbbra is teljesen egészséges maradt. Az élet velejárója, hogy Csányi Béla templomgondnokunk nyugdíjba vonul közös meg egyezéssel és idén június 30-ig látja el templomgondnoki feladatait. Köszönjük az eddigi odaadó munkáját, szolgálatát! Ezután is szívesen látjuk közöttünk, sőt szakértelmére is számítunk, ha az utódját tanáccsal kell ellátni, vagy adott esetben helyettesíteni kell, mivel tudása, tapasztalata felbecsülhetetlen számunkra.

A presbitérium nevében minden kedves testvérünknek Istentől megáldott húsvéti ünnepeket kívánok!

*Bányai Péter
presbiteri jegyző*

KEK - Kövess Engem Kör

A Kövess Engem Kör (KEK) elnevezése a *Máté 9,9*-ből származik: Amikor Jézus továbbment onnan, meglátott egy embert ülni a vámnál, akit Máténak hívtak, és így szólt hozzá: „*Kövess engem!*” Az felkelt, és követte őt. Az ige mai üzenete ez: halljuk meg Jézus hozzánk szóló sza-

vát „kövess engem”, és cselekedjünk.

A KEK a megalakulása óta rendszerint 2 hetente, pénteken találkozunk lelki testvéreinkkel a gyülekezeti teremben, vagy a parókián. Nyáron szünetelnek az alkalmak.

A nyári záró alkalmakat egy-egy család udvarán töltöttük, előfordult olyan is, hogy jó idő esetén a természetben találkoztunk: Bükk, Csanyik, Lillafüred stb. Szeretettel emlékszem ezekre az alkalmakra is.

Az alkalmakat Almási Ferenc lelkipásztorunk, vagy Bartha Árpád presbiter testvérünk vezette/vezeti.

A KEK kör általában rövid „ki, hogy van” beszámolóval kezdődött, mindenki elmondta röviden milyen örömteli eseményt élt át az utolsó találkozó óta, netán milyen nehéz pillanatai, terhei, meg tapasztalásai voltak amióta találkoztunk. Árpád gitárkíséretével, énekszóval dicsőítettük az Urat, majd imádság után rátértünk az általában e-mailben megküldött bibliai témák megbeszélésére.

Körülbelül egy éve a pandémia a KEK alkalmában is változást hozott. A személyes találkozásokat meg kellett szüntetni, így áttértünk az online alkalmakra. A bezártság következtében 2020-ban a tavaszi alkalmakat már hetente tartottuk, és bár nem épp olyan volt, mint a személyes találkozás, de nagyon örültünk, hogy hetente megoszthatjuk egymással nehézségeinket, örömeinket, együtt imádkozhatunk, adhatunk hálát Istennek és egymás hite által erősödhetünk.

Alkalmainkon többször megbeszéljük, hogy nem elég az ígét hallgatni,

ismerni, azt meg is kell tartani. Krisztus követőiként kell viselkednünk, cselekednünk a világban, és küldetésünk szerint eljuttatni az evangéliumot lehetőség szerint egyre több emberhez, kinek-kinek az ő talentuma, tehetsége, lehetősége szerint, hiszen többféle módon szolgálhatunk az Úrnak. A legfontosabb, hogy a Krisztusi lelkület megtartva éljünk az emberek között.

A nyári szünetet követően ismét online alkalmakkal folytatódott a KEK. A hosszú téli estéken felvetődött, hogy ismét át kellene térni a heti alkalmakra. Annak érdekében, hogy ne okozzon ez nagy terhet a felkészülésben tiszteletes urunknak és Árpád testvérünknek felajánlottuk, hogy egy-egy alkalmat a biblia kör tagjai fognak vezetni. Jelenleg az online körök így alakulnak: első péntek az alkalom előtti istentisztelet igéjének megbeszélése Almási Ferenc lelkipásztor vezetésével; második péntek Dániel könyvének üzenete Bartha Árpád vezetésével; harmadik pénteken az épp arra vállalkozó KEK tag által hozott ige, vagy téma megbeszélése (volt például téma az aggodalom, az adakozás). Ezen alkalmakon csak az igével foglalkozunk. Minden negyedik alkalom a „hogyan vagy” beszámoló alkalom. Megbeszéljük, hogy kivel mi történt, és kit melyik igeszakasz érintett meg az utóbbi időszakban. Ez a személyes élmények és bizonyságok alkalma, ahol megoszthatjuk, hogyan munkálkodik az Úr életünk hétköznapiiban, illetve megoszthatjuk, milyen személyes ígét helyezte a szívünkre az elmúlt hónapban.

Nagyon áldásosak ezek az alkalmak, a heti munka után békességet, megnyugvást ad, felüdíti a lelkemet Isten igéje, ami – mivel nem vagyunk egyformák – minden emberhez másképp szól, mindenkit másképp érint meg. Hiányoznak a személyes találkozások, a közös éneklések.

Reménykedünk, hogy hamarosan vége lesz a pandémiának, és visszatérhetünk a személyes találkozásokra, ezért minden alkalmon imádkozunk azért, hogy a járványhelyzet enyhülése következtében ismét lehetőségünk legyen a közösségünk személyes átélésére, imádságban hordozzuk az érintetett ismerőseinket, imádkozunk a gyógyulásokért és hálát adunk az online lehetőségért, ami a nehéz időszak ellenére újabb lehetőségeket tárt ki a hitünk megélésének együtt gyakorlásáért.

Kedves gyülekezeti tagok! Szeretettel hívunk benneteket is a KEK alkalmaira. Mindenkit szívesen várunk. Zárószóként egyik kedves énekem szövegét idézem:

Az Úr van itt

Az Úr van itt

A te Istened

Ő vár rád,

Ő vár rád.

Hogy elmondja, mennyire szeret

A legdrágábbat adta érted.

Az Ő fiát, aki most is él,

S uralkodik mindörökké.

*Szöllösi Katalin
gyülekezeti tag*

Fejlődő Tanítványok (FeTa) Köre

Február elejétől egy nagyon izgalmas témát tanulmányozunk: a józanság fogalmát, mint bibliai alapértéket. Az indulásnál talán egyikőnk sem gondolta, hogy ez a látszólag egyszerű és egyértelmű kérdés milyen izgalmas szellemi és lelki kalandozások útját nyitja meg.

A tematikát odatarozó bibliai helyekkel és néhány részkérdéssel Almási Ferenc nagytiszteletű úr és dr. Jobbágy Péter dolgozta ki. Ezt a vázlatot előre megkaptuk, sőt az egyes témakörök-höz eleve hozzárendelték (finomabban szólva felkérték) közülünk az előadót is. Utólag mondhatjuk, ez a szokatlan módszer jól bevált.

Almási Ferenc felvezető előadása után minden csütörtökön más-más aspektusát vizsgáltuk a kérdésnek. Józanság a tanításban, a pénzügyekben, a családi életben, a gyülekezet vezetésében, a krízishelyzetekben, a különféle élethelyzetekben.

Az indító, 20-25 perces „kiselőadás” után mindig nagyon érdekes eszmecsere bontakozott ki, mindig újabb és újabb megvilágításba helyezve a témát. Valóban igaz volt, hogy egymás hite által épülhettünk, ugyanakkor egymás értékeit is jobban megismerhettük. Az eszmecsereből azonban soha nem lett igazi vita, mert az online térben nehezebb egymás szavába vágni – talán ez ennek a formának a legnagyobb előnye és egyben legnagyobb hátránya is.

Hálát adunk Istennek ezért a lehetőségért is, és kérjük Öt, hogy engedje

meg nekünk mihamarabb a személyes együttlétet.

*dr. Benke László
presbiter*

HAJNAL kör, hogyan a bibliakör vezetőjeként megélem

A kört 2018-ban indítottuk útra feleségemmel, nagytiszteletű úrral egyeztetve. Célunk az volt, hogy a Keresztkérdések kurzus befejeztével a körben megmaradt és a gyülekezetünkben otthonra talált testvérek ne maradjanak bibliakör nélkül, hiszen ahogy többen jelezték vágnak együtt maradni, vágnak egy kis körre, egy bibliakörre.

Az évek során a személyes találkozások egyre jobban összekovácsolták a kört, de a járvány miatt mi is át kellett, hogy költözzünk az online térbe, ahol természetesen a már megszokott módon zajlik a bibliaóra. Erről az előző Deszkaszálkákban dr. Kenyeres Gábor testvérünk már írt egy cikket.

Jó azt látni, megtapasztalni, hogy a kör tagjai aktív résztvevői az alkalomnak mindenkinek van hozzájárulása a témához, még ha nem is mindig értünk egyet mindenben, de egymás hite által is tanulunk, fejlődünk.

Az Úrnak különösen hálás vagyok azért, hogy a HAJNAL kör mára túlnőtt azon a célkitűzésen, amit az elején elgondoltunk - tartjuk össze azokat, akik vágnak együtt maradni ilyen formában a Keresztkérdések kurzus után-, igazi kis

közösséget alkotnak, akik zömmel nemcsak, hogy meg maradtak a gyülekezetünkben, hanem szolgálótagjaivá is váltak.

A HAJNAL kör nevében kívánok a testvéreknek áldott húsvéti ünnepet!

*Bányai Péter
bibliakör vezető*

Miért szeretek a senior bibliaóra járni?

„Azt is mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kéri, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” (Máté 18,19-20)

Minden istenhívő keresi a hívő társait, hogy együtt hallgassák meg Isten igéjét, együtt, egymást segítve erősödjének Isten hitében.

Hová tartozzak?

Felnőtt korban először is a gyülekezetet keresi a hívő ember- lakhelye, vagy egyéb kötődés szerint. Ha megtalálta gyülekezetét, akkor természetes vágya, hogy korának megfelelően keresse azt a csoportot, ahol jól érzi magát és be tud kapcsolódni a gyülekezet aktívabb életébe, ahol tehetségének megfelelően segíteni tudja a gyülekezetét, és az ige kötetlenebb magyarázatával, közös értelmezéssel erősödni tud a hitében.

Nyugdíjas életem előtt 10 évig Hajdúszoboszlón dolgoztam, és Miskolcra visszatérésem után nem volt

kérdés hová tartozzam. A Tetemvári gyülekezet nekem érzelmi alapon is sokat jelentett, hiszen 1940-ben születtem a Deszkatemplomban kötöttem házasságot, majd fiúgyermekünk is itt kötött házasságot, és mi is itt erősítettük meg 30. házassági évfordulónkat.

Mi indított arra, hogy egy bibliakörbe kell, tartozzak?

2007. október 07-től 12-ig a Budapesti Fasori Református gyülekezetben megtartott igehét igehirdetője, Csiha Kálmán az Erdélyi református egyházkerület püspöke volt. Csiha Kálmán püspök úr a tékozló fiú történetét (Lukács 15, 11-32) három estén keresztül elemezte, magyarázta 40-40 percen keresztül. „El lehet menni”; „Vissza lehet jönni”; „Igazság vagy szeretet?” Anyai ágon erdélyi származású vagyok, így különösen itt a püspök úr szavait, amikor is úgy kezdte az ige felolvasását: „Istennek adott igéje, amely által ebben az órában keresi a mi mennyei Édesanyánk a mi szívünket, írva található Lukács írása szerint való szent evangélium 15. résznek 11-től 15-ig terjedő verseiben. Hogy Istennek igéje Lukács írása szerint való szent evangélium 11-től 15-ig terjedő verseiben miképpen van megírva, felolvasom, hallgassátok meg figyelemmel.”

Milyen az élet? A családomban, mint apa hasonló helyzetbe kerültem, és dönteni kellett, és ez az ige adott nekem segítséget, üzenetet, hogyan kell cselekedjek. Most is még egyszer köszönöm neked Istenem.

Akinek erre lehetősége van, az igehirdetéseket meg tud-

ja hallgatni az alábbi linken: https://fasor.hu/gyulekezet/index.php?m=sorelm&galsrcs=*@+21

Ezt a sorozatot hallgatva éreztem annak szükségét, hogy én is részt kell vegyek egy olyan bibliakörben, ahol ilyen részletesen egy-egy igeverset megbeszélhetünk. Így adott volt a lehetőség, a koromnak megfelelően a senior bibliakörhöz csatlakozhattam.

A bibliaórák menete.

A bekapcsolódásom óta a lelki vezetőink változtak, és változott a bibliaórák menete is. Igemagyarázat, igemagyarázat és kérdések felvetése, egy - egy igeszakasz feldolgozása kérdések megbeszélésén keresztül, filmvetítés, igemagyarázat írásban átadása, igesorozatok követése, magyarázata (pl. Máté evangéliuma; Pál levele az Efezusiakhoz; Dániel könyve;) mind-mind egy célt szolgált: eddig fel nem tárt üzenet átadása, megértése. Nekem mindig sokat jelent az, ha egy magyarázatot utólag is el tudok olvasni, egy- egy igehirdetést később ismét meghallgathatok. Minden egyes újraolvasásnál, vagy újrhallgatásnál újabb és újabb üzenetet hallok meg.

Miért szeretek a senior bibliakörbe járni?

A senior szó azt a képzetet sugallja, hogy ha a nyugdíjasok összejönnek, másról sem tudnak beszélni, mint a saját egészségük állapotáról. Ez a mi biblia-

körünkben nem így van. Mi az egészségről csak akkor beszélünk, ha valaki hiányzik a bibliaóráról. Legutóbb Zoltán testvérünket hívhattuk fel a bibliakörből, akit a vírus súlyosan érintett, de hála a jó Istennek, már a gyógyulás útján van. Korábban Magdi néni bokatörésének javulását kísérhettük figyelemmel. Mindenki, aki átesett valamilyen betegségen (akár daganatos gonddal is küzdött), mindenki kivétel nélkül elmondta a gyógyulása során az Istenben

vetett hitét az első naptól az utolsóig és hálát adott a jó Istennek a gyógyulásért. Soha egy panasz nem hangzott el senki szájából, de a hála annál többször.

„AHOL UGYANIS KETTEN VAGY
HÁRMAN ÖSSZEGYŰLNEK A NEVEMBEN,
OTT VAGYOK KÖZÖTTÜK.”

MÁTÉ 18,20

A másik dolog, amiért jó a bibliakörben, hogy az élettapasztalatunk okán (60-70-80-as éveinkben járunk) nagyobb időtávot élhettünk meg, így az egyes igeszakaszhoz ki-ki a saját élettapasztalatát is hozzá tudja tenni. (Zoltán testvérünk, aki Erdélyből származik, Sándor testvérünk, aki korábban hosszú éveken keresztül presbiter volt, és sorolhatnám tovább az életutakat.) Különösen a mai világban, a világi kísértések – elsősorban a nyugati liberális ideológiák – során történelmileg látjuk, tapasztaljuk, hová juthatunk, ha elveszítjük a hitünket, elfordulunk az Istentől. Mindezekre a választ úgy az Ószövetség, mint az Újszövetség üzenetében megtaláljuk.

Mint ahogy a bevezető igeválasztá-

som is tudatos volt, a bibliakörben nem az a meghatározó, hogy a körülmények miatt négyen vagy tizennégyen vagyunk jelen, hanem az, hogy az Úr megjelenjen közöttünk és mi Vele lehetünk.

A kezdő ének, a záró ének, a kezdő ima és az egyéni záró ima elmaradhatatlan. Az egyéni záró ima mindig a hálaadással kezdődik, és napjainkban mindig van okunk hálát adni. Hálát kell adni, hogy elkerült bennünket a járvány, vagy ha megbetegedtünk hálát adhatunk a felgyógyulásért. Kérni is kell, hogy segítsen bennünket az Úr a járvány mihamarabbi leküzdésében.

Mielőtt befejezzük a bibliórát, az itt tanult közös imával zárunk

HÁZAMBA IS JÖJJ EL VÉLEM,
TEDD TEMPLOMODDÁ ISTENEM!
HA ÁLDOTT VOLT BEJÖVÉSEM
LEGYEN ÁLDOTT KIMENÉSEM!

Áldás, békesség!

Molnár Attila
a senior bibliakör tagja

Fiatal felnőttek köre

A már-már megszokottnak mondható online térben kerültek az előző hónapokban is megtartásra a Fiatal felnőttek körének alkalmai. Sajnos a személyes jelenlét hiánya miatt csak egy kisebb „kemény mag” maradt, akik rendszeresen jelen vagyunk az alkalmakon. A nyáron, a parókia tetőteraszán meg-

tartott nagyobb létszámú alkalmak után természetesen ez visszalépésnek tűnik, azonban hiszem, hogy Isten ebben a helyzetben is cselekedni akar. Ez meg is mutatkozott abban, hogy a kisebb csoportlétszám egy jóval bensőségesebb légkör létrejöttét tette lehetővé, ahova könnyebben be tudjuk hozni azokat a kérdéseket, amelyek igazán foglalkoztatnak bennünket.

Az alkalmaknak rendszerint van egy előre eltervezett, igei szakaszra vonatkozó témája, ám ezt időről időre felülírják a bejelentkező körökben felmerülő személyes élethelyzetek hozta kérdések. Azt gondolom a hit kérdéseiről, teológiai témákról beszélgetni építő dolog, azonban a valódi hangsúlynak hitünk tényleges megélésén kell lennie, amit pedig a hétköznapi elakadások, bizonytalanságok könnyen el tudnak lehetetleníteni. Emiatt kifejezetten hasznosnak érzem azokat az „életszagú” témákat, amelyek a beszélgetések során jönnek elő, spontán alakítva az alkalom témáját.

Azt, hogy ilyen módon hagyjuk a Lélek munkáját kibontakozni, nagy ajándékként élem meg. Velem is megesett, hogy az engem foglalkoztató kérdések kapcsán kialakult beszélgetésben több olyan szempontot kaptam a többiektől, amelyen keresztül új szemszögből tudtam az életemre tekinteni. Úgy vélem az ilyen hívő kiscsoportok ereje ilyen esetekben különösen is megmutatkozik, hiszen merhetjük magunkat gyengének mutatni, és őszintén beszélni arról, ha vannak olyan területek az életünkben, ahol azt érezzük bizonytalanok

vagyunk, hogy Isten szerint cselekszünk-e. Ugyanakkor egy ilyen közöségben őszinte kérdésekre és véleményekre is számíthatunk, ami azonban elsősre megeshet, hogy nem esik jól. S ettől sokkal több a mi körünk egy egyszerű klubnál, hogy ilyen szituációkban számíthatunk a Szentlélek pártfogó, és vigasztaló erejére, ami megtart bennünket. Saját példából kiindulva azt mondhatom, hogy bár én is tudhattam, hogy a testvérek szavai segítő szándékúak, a hibáimmal való szembesülés során ez önmagában nem nyújtott volna elég kapaszkodót. A valódi vigasz az, mikor ebből a széttöredezett helyzetből a Lélek kezd el újra felépíteni. Mikor már nincsen tagadás, és nincsen „de”, egyedül az van, hogy „*Szólj Uram, mert hallja a te szolgád!*” (1Sám 3,9).

A bűnök általában is megterhelőek, de amint felvállaljuk őket megsokszorozott erővel képesek nyomni bennünket. Hiszen ekkor már nincs mit tagadni, ha napfényre került, nem lehet szürkévé mentegezni azt, ami fekete, mások kérdései, gondolatai ezt nem teszik többé lehetővé. Azonban pont ez az a mozzanat, ami elengedhetetlen a gyógyuláshoz is, ahhoz, hogy Isten képes legyen átformálni, ami nem jól működött. Mikor Isten szerint elengedünk valamit, akkor is ott állunk megsebezve, mintha csak egy darabot szakítottak volna ki belőlünk. Bizonytalanul, kissé félve nézünk körbe, miként fog életünk zajlani anélkül, amit annyira szorítottunk. És ekkor csoda történik, mert amire azt gondoltuk, képtelenek vagyunk elengedni (vagy épp

azzal mentegeztük magunkat, hogy nem is kell elengednünk), annak a helyét az Úr békessége sokszorosán pótolja. Ekkor éljük meg a valódi szabadságot, hisz már képesek vagyunk dönteni, már nem lehetetlen, hogy elengedjük azt, amihez úgy gondoltuk nincs erőnk, már nem ő uralkodik felettünk, hanem mi felette.

Hálás vagyok Istennek a kiscsoportos közösség adta őszinte beszélgetésekért, hogy bizonytalán élhetjük meg az ő eleven jelenlétének formáló erejét. Kívánom, hogy Nagybojt idején a testvérek is valódi odaadással engedjék meg Istennek, hogy rámutasson az életükben azokra a dolgokra, amiket eddig nem mertek átadni Neki.

*Hártó Ákos
gyülekezeti tag*

Mi érdeklí a gyülekezetbe járó fiatalokat?

A pandémia első és második hulláma között a MEÖT (Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa) Ifjúsági Bizottsága reprezentatív kutatást végzett az országos Ifjúság kutatással párhuzamosan. A kutatás célja az volt, hogy lássuk, hogyan gondolkodnak a fiatalok. 1300 fiatalot kérdeztek meg (ebből 700-an reformátusok) az ifjúsági misszió különböző kérdéseiről.

Régóta várt kutatás volt ez az ifjúsági munka területén, mert sok hasonló kutatásról olvashatunk a vezetőknek írt könyvekben, segédanyagokban, de

tekintve, hogy azok nem hazai felmérések, így hasznosak is, meg nem is. Ez a kutatás azonban valós segítség, hiszen a „mieink” a válaszadók. Segíthet tématicák kidolgozásában, heti alkalmakra való készülésben, hittanórák beszélgetés-tervezéséhez, táborok, országos találkozók irányadásában. A kutatásról szóló összegzést Ablonczy Árontól kaptuk (ref. lelkész, az Ifjúságépítők szolgálat vezetője), amit a parokia.hu oldalon teljes terjedelmében is elolvashatunk.

Mi érdekli a fiatalokat?

„Bármennyit foglalkozunk is ezzel a témával, életkori sajátosság is marad, hogy a fiatalokat a *párválasztás* témája érdekli a legjobban (49,9%). Rendjén is van ez így. Öröme és Isten iránti hála-lára hívhat minket, hogy minden második fiatal (49,0%) a hitbeli érettség és a személyes lelki növekedés témája érdekli. Reagáljunk is erre, és legyen a tanítványozás a főszerep a szolgálatunkban. A *tanítvánnyá tétel* párja a *misszió* az ifjúsági munkában. Ennek a szolgálati területnek az erősítésére buzdíthat minket az a megfigyelés, hogy a válaszoló fiatalok egyharmada (33%) nagyon, 37%-a pedig kifejezetten puhatólózik afelől, hogy miként oszthatná meg a hitét a barátaival.”

Mit gondolnak a fiatalok az

igehirdetésekről?

„A fiatalok felének nagyon fontos, hogy az elhangzott üzenet elgondolkodtassa őket (52,6%), hogy alkalmazható legyen (50,4%) és érzelmileg bevonja, megérintse őket (49,1%). Örömteli, hogy tízből négy megkérdezettnek pedig az

számít, hogy Isten Igéje biblikus módon (41,8%) és az életére nézve aktualitásokat tartalmazva szólaljon meg (42,4%). Talán azt gondolnánk, hogy a fiatalok azért is szeretnek ifjúsági alkalomra járni, továbbá keresztyén fesztiválokra, ifitáborba, mert ott az alkalmak, igehirdetések inspirálóbbak a számukra. A kutatás egyik érdekessége, hogy ezzel ellentétes dolgot tapasztaltunk. A kérdőívet kitöltő 15-29 évesek a buzdító prédikációkat sokkal inkább a vasárnapi alkalmakon hallják, semmint a rétegalakalmakon, táborokban vagy nagy keresztyén találkozókön. A megkérdezett fiatalok harmada (34,24%) éli meg inspirálóan az ifjúsági istentiszteleteket, tízből négy fiatal tapasztal inspiráló igemagyarázatokat az ificsoportjában (38,13%), és minden második megkérdezett (52,17%) pedig az ifije táborában. Elgondolkodtató, hogy erre a kérdésre 1104 fiatal válaszolt, és a lelkesítő igehirdetéseket közel harmaduk (35,69%) tapasztalja csak meg ifjúsági találkozókön (Szélrózsa, Csillagpont, Ez az a nap). Ennek oka lehet persze a magasabb elvárás is az ilyen események iránt, mindenesetre meglepő az eredmény.”

Fontosak-e az ificsoportok?

„Az ifjúsági misszióban talán a legtöbbet hallott panasz az, hogy a fiatalok eltűnnek, elköltöznek, lemorzsolódnak a konfirmáció vagy az egyetemkezés környékén. Ennek sok oka lehet, és érdemes is kutatni ezeket helyi szinten, kontextualizálni a jelenséget, de abban megerősítő a kutatás, hogy ott, ahol viszont van ifjúsági csoport, a fi-

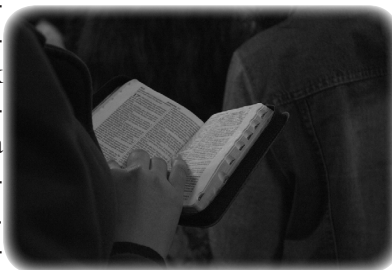
atalok nagyobb részét kötődnek is hozzá. A megkérdezett ifisekből háromból kettő teljes mértékben elkötelezett az ifjúsági csoportja iránt (65,0%).

Ráadásul az ifjúsági munka, benne a korosztályos rétegalkalmak szervezése azért is fontos, mert életkori sajátossága a fiataloknak, hogy *kortárs csoportokon keresztül tudnak jobban kapcsolódni az összgenerációs alkalmakhoz*. Azaz a gyülekezetbe való integrálásukat úgy tudjuk jobban segíteni, ha a korosztályos alkalmon (ifi) a kortársaikat jobban megismerhetik, és velük együtt, a csoporton keresztül a többi korosztály tagjait is megismerik, például az istentiszteleten.”

A koronavírus hatásai a fiatalokra

„A felmérésben a koronavírus járvány hatásait is próbáltuk vizsgálni. Valószínűsíthető, hogy mostanra még inkább felerősödtek a járvány hatásai.

A vizsgálatból látható, hogy a pandémia jelentős hatással volt a fiatalok lelki-életbeli szokásaira. A megkérdezettek 12,46% mondta, hogy a korlátozások idején semmilyen formában nem vett részt istentiszteleten, és minden hetedik fiatal nyilatkozta azt (14,94%), hogy nem vett részt semmilyen más lelki alkalmon sem. Összehasonlítva mindezt a járvány előtti gyülekezetbe járási szokásokkal (melyet a kutatás szintén mért), azt látjuk, hogy gyülekezetünk aktív ifjúságának körülbelül 8%-a morzsolódott le a járványhelyzet miatt.

Biztató viszont az a megfigyelés, hogy azok a fiatalok, akik évente csak egyszer vagy ennél is ritkábban jártak istentiszteletre, azoknak közel fele (44,44%) kapcsolódott be rendszeresen az istentisztelet-közvetítésekbe. Ez pedig arra világít rá, hogy még a pandémia alatt is elér az evangélium új embereket, a missziót pedig folytathatjuk. Lehetőségként kínálkozik fel erre az online térbe áthelyeződés, még akkor is, ha tudjuk, milyen fáradságos munkát jelent és mekkora érzelmi terhet ró az állandó átállás és az online tér használata sok-sok lelkészre és ifjúsági munkásra.

További, a járvány alatt végzett szolgálatunkra nézve iránymutató lehet,

hogy a fiatalok milyen csatornákat részesítettek előnyben a lelki alkalmak terén. A részvételük egyértelműen a Facebook és a Youtube platformjain közvetített istentiszteleteken volt jelentős, a kitöltők

több mint kétharmadát (73,16%) érte el ez a mód. Az istentiszteleten kívüli lelki alkalmakat, tartalmat tekintve örömteli látni, hogy tízből nyolc tinnédzsert (83,55%) sikerült legalább egy platformon elérni ifi-alkalmakkal, igei gondolatok közvetítésével.”

Összegzés

„A fiatalok szeretik, ha egy igehirdetés elgondolkodtató és biblikus, és egész gyakran találkoznak is ilyen prédikációkkal, bár meglepő módon többször a gyülekezet közös alkalmán, mint a

sajátjukon. Az ifibe járó fiatalok jelentős része bizalommal keresné lelkészét vagy ifivezetőjét, ha segítségre lenne szüksége, és az ifjúsági közössége is kifejezetten fontos számukra. Az evangélium hirdetésére pedig az is buzdíthat minket, hogy a fiatalok maguk is nagyon keresik, vágyják a tanítványság, lelki növekedés útjait.”

*Harangozó Dóra
ifjúsági lelkész*

Isten igéje élő és ható

Ennek az évnek az elején néhány igehirdetési alkalom a Bibliáról szólt. Hogy a hallottak jobban elmélyüljenek a szívünkben, a Biblia olvasását segítő útmutatásokat lehetett kapni.

Az időrend szerinti olvasási javaslat sokaknak adott ösztönzést a Biblia olvasásához.

Ahogy tanácsként olvashattuk, a Bibliát csak imádkozó szívvel szabad kézbe venni. Mert a Biblia az élő Isten Lelke által inspirált és felügyelt szent írás, innen ered a magyar név: Szentírás: megfellebbezhetetlen, tévedhetetlen, örökérvényű igazság. Ezért a Szentírást valóban csak szent hódolattal szabad olvasni. Annak bizonyosságával, hogy az Ige olvasása által a Szent Isten jelenlétebe kerülünk. Az élő Isten hatásugába.

Isten Mindenható, Mindentudó és mindenütt jelenvaló. Semmi sincs elrejtve a szeme előtt, mindenről, mindenkiről tud. A hitetlen emberekről és rólunk, keresztyénekről is. De az Ige olvasása, hallgatása azt jelenti, hogy ezáltal a Szent Isten jelenlétebe kerülünk. Mert az Ige, Isten. (*Jn 1,1*) Érdemes ebben tudatosan fegyelmezni magunkat.

Ennek valóságával, bizonyosságával tisztában voltak a zsidók, akik a Törvény olvasása közben szent hódolatból, nem is ejtették ki a Jahve nevet, helyette Isten, vagy Úr nevet használták, valamint egy ezüst, ujj-szerű mutatót, nehogy kézzel érintsék a szent nevet. Ez a lelkület, a szent hódolat és tisztelet, az Isten-jelenlét bizonyossága jelenti a nyitott, imádkozó szívvel való Igeolvasást, hallgatást.

Egy kedves nyugdíjas-házi betegem jut eszembe, aki elkezdte olvasni a Bibliát, majd néhány hónap múlva megkérdezte tőlem: „Ugye doktornő a Bibliát azért hívják Igének, mert az ige cselekvést, történést

jelentő szó.” Nagyon jól megértette miről van szó. Mert, ha valaki ilyen lelkülettel olvas, hallgat Igét, annak életében az Ige valóban élő és ható. (*Zsid 4,12*)

A mozgást, gondolkodást, látást, hallást, érzékszerveink működését természetesnek vesszük mindaddig, míg rendben működnek. Amikor működésük csökken, vagy elveszítjük azokat,

„DE AZ IGE OLVASÁSA,
HALLGATÁSA AZT JELENTI,
HOGY EZÁLTAL A SZENT ISTEN
JELENLÉTÉBE KERÜLÜNK. MERT
AZ IGE, ISTEN.”

értjük meg, hogy nem természetes, hanem Istentől kapott ajándék. Vajon elgondolkodtunk-e már azon, hogy nem egy szemünk, egy fülünk, vagy egy kezünk-lábunk van? Kegyelmes Istenünk úgy teremtett bennünket, hogy ha egy érzékszervünket elveszítjük, a másik megmaradtával mégis teljes életet élhessünk. Ami fontos a mindennapi életben, kettőt-kettőt kaptunk belőle. És mennyivel fontosabb a lelki hallás, látás.

Az, hogy bármikor kézbe vehetjük a Bibliát és olvashatjuk, ez itt Európában természetesnek tűnik, de nem az! Ajándék, kegyelem.

Jó pár évvel ezelőtt egy itt, Miskolcon evangelizáló református lelkész mondta el a lágerben, Szibériában átélt élményét. Természetesen az első dolog az volt, hogy az odaérkezőknek elvették a Bibliáját. Maradt az, amit a szívükben hordtak. Azt nem tudták elvenni tőlük. Mindenesetre azért próbáltak becsempészni egy Bibliát, mégpedig úgy, hogy kenyérbe sütvé érkeztek meg a lapok. Amikor bekerült egy Újszövetség, a 10-12 keresztyén körbe adta azt. Minden nap valaki más olvashatta az Igét. A Biblia olvasásával az életüket kockáztatták. Ha az örök rajtakaptak valakit a bibliaolvasáson, kivégezték.

Afrikában nincs mindenkinek saját Bibliája. Van, aki éppen ezért vállalja a 10-15 km-es gyaloglást, mert így a templomban hallhatja Isten Igéjét.

Amikor tinédzserré cseperedő vasárnapi iskolásaim közül egy-egy, néha több napot töltött a kis baptista kórházunkban betegként, nem evangéliumi

könyvet kértek tőlem olvasni bent létük ideje alatt, hanem mindig Bibliát. Egy másik 16 éves fiú, aki legelsőként jutott hitre, egyszer csak ezzel a kéréssel fordult hozzám: „Doktor, adj nekem egy Bibliát!” Adtam és örömmel láttam, hogy a kapott Biblia egyre „viseltesebb” lesz. Aztán folytatta az iskolát, amit korábban otthagyt. Kicsit később elmondta, eldőlt a szívében, hogy lelkész szeretne lenni... Mert Isten Igéje élő és ható.

A szolgáló munkatársaimat úgy választottam, hogy Jézust szerető, Igét ismerő emberek legyenek. Csakhogy az ottani körülmények egészen mások, mint idehaza. Az ott élő sokgyermekes családok olyan házakban élnek, ahol a szobácskákat nem fedi ajtó, csupán egy függöny lóg rajta. Az egész ház egy nagy terem, ahol reggeltől estig nagy a zaj. Áram általában nincs. Egyszer megkérdeztem az egyik munkatársamat: „Nelya, ugye minden nap olvasod a Bibliát?” Hát persze, volt a válasz. „És mégis mikor, hiszen a földeken sok a munka, odahaza meg mindig nagy a zaj.” „Éjjel kettő-három óra körül felkelek, mert akkor már csend van, és olyankor olvasom.”

Mi kényelmes körülmények között olvashatjuk, ha szükséges, csak felkapcsolva a villanyt. Ott Afrikában, sokan elemlámpával, vagy gyertyafénynél olvassák Isten Igéjét, ahogy Nelya is. Olyan jó lenne, ha nem vennénk magától értetődőnek, hogy ezt tehetjük, hanem hálával telne meg a szívünk Isten iránt, és valóban eszünkbe jutna időn-

ként, hogy ez a lehetőség Istentől kapott ajándék, kegyelem.

Mi kényelmesen, tetszés szerinti ideig, hosszú ideig olvashatjuk az Isten Igéjét. Vajon tesszük-e? Aki elmulasztja, elhanyagolja a bibliaolvasást, tanulmányozást, az Úrral töltött hosszú csendeket, annak élete kárát látja ennek. Nem lesz teherbíró, viharálló az élete.

A fának nem a viharban kell növekednie. A viharban, szélvészben a feladata az állva maradás. Így van lelkiképpen is. A szenvedésben, veszteségben, betegségben, gúny, megalázás, bántás, próbatételek között csak az a keresztyén tud állva maradni, akinek élete Jézus Krisztusban megerősödött, elrejtett élet.

Azt a keresztyént nem tudják eltévelyíteni, elhíttetni tetszetős, vonzó, tűnő tanításokkal, aki tudja, mi van megírva az Igében. Emlékezzünk az Úr Jézus figyelmeztetésére, melyet tanítványai szívére helyezett az utolsó idők nehezeiről. A szenvedés, nyomorúság, járványok, természeti katasztrófák mellett hangsúlyozta, hogy ennek az utolsó időnek a hitetői, különböző praktikákkal, mesterkedésekkel mindent megtesznek azért, hogy elhítessek, ha lehet, a választottakat is. *(Mt 24,21-24)*

Az Úrral töltött hosszú csendeknek, az Igében, Jézusban való gyönyörködésnek, sok-sok áldása van. Szinte észrevétlenül formálják, változtatják a keresztyén ember életét, s jelennek meg egyre inkább a krisztusi jellemvonások. *(2Kor 3,18)*

Az Örök Ige testet öltött, és aztán csendben, imádkozva halt meg értünk

ott a Golgotán, hogy majd az örökkévalóságot Isten jelenlétében élhessük. Mindig, de húsvét táján különösen is, teljen meg a szívünk magasztalással, dicsőítéssel, hálaadással.

Tanuljunk meg ámulni az Igén keresztül Isten hatalmán, fenségén. Gyönyörködni az Ő lényében, magasztalni szeretetét, jóságát, hűségét, irgalmát.

Jellemző Isten irgalmára, mentő szeretetére, hogy a haldoklónál az utolsó érzékszerv, ami elvész, a hallás. *„Mert a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által!” (Róm 10,17)*

dr. Keszi Krisztina
gyülekezeti tag

Tapasztalataim, gondolataim a Deszkatemplomról....

Köszöntöm Önt kedves „Deszkaszálkák” olvasó .

Néhány sorban szeretném megosztani gondolataimat az elmúlt egy évvel kapcsolatban, amit ebben a számomra nagyon szimpatikus, összetartó közösségben éltem meg.

Mindenekelőtt egy picit írnék arról, hogy hogyan is alakult ki ez a kapcsolat a Miskolc-Tetemvári Református egyházközösséggel....

Munkám során időnként megfordultam a Deszkatemplomban, elsősorban esküvőkön. Már akkor is megfogott a templom, hiszen varázsa van, nem csak a „deszka” rész, hanem a környezet, a nyugalom.

Az élet úgy hozta, hogy Almási Ferenc tiszteletes úrral többször találkoztam megyénk egyik egészségügyi intézményében, s egyik alkalommal megkérdeztem tőle, hogy olyan ismerős nekem, nem vele találkoztam-e többször a Deszkatemplomban, mint lelkipásztorral. Szimpatikus embernek tartottam, szívesen váltottam vele alkalmanként pár szót, gondolatot.

A 2020-as évet senkinek nem kell bemutatnom, vírushelyzet, lezárások stb.

Egyik vasárnap délelőtt a neten nézelődtem, s láttam, hogy a Deszkatemplom élő adásban van. Végig hallgattam az igehirdetést, miközben figyeltem arra, hogy mobiltelefonról „megy” a közvetítés. Ekkor döntöttem el, hogy felajánlom segítségem, hátha kicsit tudok segíteni, s legalább meg tudom jobban ismerni ezt a közösséget.

Be kell valljam, jól döntöttem! Nem csupán az, hogy lelkileg feltölt, megerősít az itt töltött idő, az igehirdetések mondanivalója, tartalma, hogy nem ott-hon a laptop előtt mondom a Miatyánk imát. Úgy érzem a közösség, elfogadott, befogadott. El kell mondjam, szeretek ide járni, s ha csak annyit tudok, hogy vasárnaponként a 10 órás istentisztelet élő közvetítésében segítek, már úgy érzem valamilyen szinten hozzájárulok a kialakult helyzet enyhítéséhez.

Visszagondolva az elmúlt egy évre, mosolygok, hogy eleinte a kimeríttség, a visszafogottság után a közösség több tagjával rendszeresen elbeszélgetünk, hogy kivel mi és hogyan történt a közelmúltban.

Jól eső érzés, hogy az istentiszteletre érkezők odajönnek hozzám, és megköszönik, hogy segítek, és ha az internet segítségével is, de eljut hozzájuk az igehirdetés. Nem egy alkalom volt, hogy a nevemen szólítottak és érdeklődtek, hogy vagyok, egészségem stb.

S hogy miért érzem jól magam ebben a közösségben? A válasz egyszerű: ha valaki megkérdezi tőlem, melyik ember típus kedvelem és szeretem, a válaszom, hogy az egyszerűt! Igen az egyszerűt, s itt rengeteg ilyen emberrel találkozok. Vasárnaponként mikor végzek, összekapok, minden esetben feleségemmel, szüleimmel váltok pár gondolatot az éppen aktuális igehirdetés tartalmáról, mondanivalójáról. Ennyire emberközeli, és hétköznapi történetekkel teli igehirdetést ritkán hall az ember, öröm hallgatni.

Jó néhány évvel ezelőtt, egy esküvőn egy katolikus pap a következőt mondta: „nem szeretnék úgy járni, mint egyes kollégáim, hogy a tartalom már elfogy, de a szöveg még nem”. Ez a mondat rengeteg alkalommal eszembe jut, de itt a „deszkában” sohasem!

S ha néha az esetlegesen előforduló technikai hibák alkalmával akadozik a kép, vagy netán a hang is, kérem nézék el, hiszen nem csak rajtunk múlik, hogy „élvezhető” közvetítés legyen.

Minden élő közvetítés során, több emberrel online kapcsolatban vagyok (elsősorban a családom és egy barátom). Ezért tűnik úgy, hogy közben írogatok. Igen, kell a visszajelzés, ha hiba van azonnal közbelépni, változtatni.

Végzőként kérem engedjék meg, hogy

megköszönjem a közösség el- és befogadását, jó érzés egy olyan közösséghez tartozni, mint a Tetemvári Református Egyházközség, s természetesen a továbbiakban is számíthatnak rám, ránk!

A közelgő húsvéthoz kívánok Önöknek Áldott, békés és családjukkal egészségben töltött húsvéti ünnepeket!

Krusóczki Ferenc

Az adakozásról

„Amikor (Jézus) feltekintett, látta, hogyan dobják a gazdagok áldozati ajándékaikat a perselybe. Észrevett ott egy szegény özvegyasszonyt is, aki két fillért dobott abba, és így szólt: »Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe. Azok ugyanis mind a feleslegükből dobtak az áldozati ajándékokhoz, ő azonban szegénységéből mindazt beledobta, amije volt, az egész vagyonát.«” (Lk 21,1-4)

A jeruzsálemi templomnak több udvara volt (papok, zsidó férfiak, zsidó asz-

szonyok, pogányok udvara) Itt most az asszonyok udvarában vagyunk, ahol 13 persely volt elhelyezve. Minden perselynél meg volt szabva a minimális adomány: két pénz, és ott állt a perselynél annak őrzője. Ennek a két pénznek, két fillérnek az értéke egy napszamos napi bérének egy kis része volt. Annyi, amiből épp az arra a napra való enni-valót, a létfenntartást fedezni lehetett.

Az ige alapján elmondhatjuk, hogy Jézus nem „csak” nézte, hanem látta is, hogy ki hogyan, milyen indíttatásból, milyen motívációból adakozik. Itt nem a mérték, a mennyiség a lényeg, hanem a hogyan. Hogyan, tehát milyen szívből dobják a perselybe az adományt. Jézus észrevette az özvegyasszonyt (is) –, aki maga is rászorult volna az anyagi segítségre. Az adomány az Istennel való kapcsolatot, Isten iránti engedelmességet ábrázolja ki.

A gazdagok „dobtak” valamit a feleslegükből, az özvegyasszony minden pénzét, vagyonát odaadta és bízott az Istenben, aki minden szükségét (testilelki) be tudja tölteni. A gazdagok ad-

tak valamit magukból, a szegény aszszony önmagát adta! Jézus meglátta ezt, átlátott a vallásosok képmutatásán.

A Mózesi törvény szerint mindenből meg kellett adni a tizedet. Ez azonban ma nem üdvösség kérdése. Mi nem tudjuk kifizetni az Istent, nem tudunk eleget tenni bűneinkért. Az özvegyaszszony története azt fejezi ki, hogy nem „csak” a tizedem, hanem mindenem, az életem is az Úré! Mid van amit nem úgy kaptál?! Ha pedig kaptad, mit dicsekszel úgy, mintha a tiéd volna?

Olyan könnyen mondjuk, hogy átadtam magam az Úrnak egészen... Valóban?! A vagyonedat, a pénztárcádat is átadtad? Ugye azt szokták mondani, hogy „az a legkevesebb”, mármint a pénz. Azt is mondják, hogy „a hívő ember pénztárcája tér meg legutoljára”. Oda tudod adni abból a kevésből, vagy esetleg a sokból szív szerint (nem törvény szerint, hiszen az Újszövetségben nincs tized), ami az Úré? Hiszen mindened az Úré, megvásárolt magának, kiváltott a gonosz hatalmából, az életét, vérét adta érted a Golgotán! Ő, Jézus a te áldozati ajándékod!

Most egy kicsit gondoljunk templomaink mai helyzetére és a mi saját életünkre. Hogy állunk az adományainkkal, hálaáldozatunkkal?

Ugye, ma is van perselypénz, a Deszkatemplomban is több persely van és szokott lenni céladományra is kitéve egy-kettő. A mai pandémiás helyzetben pl. lehet postai csekken, vagy átutalással is rendezni az egyházfenntartói hozzájárulást és el lehet küldeni a per-

selypénzt. Ne feledjük, a templomot és az egyház fenntartásában lévő intézményeket továbbra is fent kell tartani és a lelkészek bérét is ki kell fizetni, hiszen „Mélto a munkás a maga bérére.” Gondoljunk bele, mi történne akkor, ha minden egyháztagnak a fizetési cédulája és egyéb bevételei alapján fizetné a tizedet, mint némely kisegyházban?

Mit mondjunk akkor? Az özvegyaszszony az egész vagyonát beletette a perselybe: akkor menjek el a bankba és az egész összegyűjtött vagyonomat, mindenemet osszam szét és az egész nyugdíjamat fizessem be a Deszka templomszámlájára? NEM! Hiszen, ha amit oda tudsz adni (a tizededet és azon felül) nem jó szívvel, hálával, szeretettel teszed, akkor semmi haszna annak. Lásd *1Kor 13,3*: „*És ha szétosztom az egész vagyonomat, és teszem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból.*”

Mennyit és milyen szívvel adakozunk? Mennyit teszel a perselybe, és milyen összeggel támogatod gyülekezedet fenntartását, annak költségeit? Mennyit adsz vissza hálából az Úrnak abból a pénzből, ami az Övé?

Gondold végig, mit tapasztal akkor, amikor szívből, örömmel, hálás szívvel adakoztál - nem gondolkozva, nem számígtatva, hanem engedelmességből, Isten dicsőségére?

Átgondoltuk együtt az adakozásunkat és megbeszéltük, hogy változtatunk és a mindenkori jövedelmünkhöz igazítjuk azt. „*Mindenki úgy adjon, ahogyan elő-*

re eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert »a jókedvű adakozót szereti az Isten.«” (2Kor 9,7)

(Részlet a 2021. február 19-én a Kövess Engem Kör online bibliaórán elhangzottakból)

*Tokodi László és
Tokodiné Baji Tímea*

Főgondnok: vezető vagy munkatárs? (Gondolatok egy tisztség kapcsán)

Elsősorban köszönet a felém irányuló bizalomért és szeretetért, amely megbízás és egyben megtiszteltetés is. Ha Isten segedelmével erre kaptam megbízatást, ez egyúttal elhívást is jelent az Ő követésére. Mindezen bizalom, esetleg ismertség arra is kötelez, hogy a vele járó feladatokat az Úr segítségével és vezetésével dicsőségére el tudjam végezni. Köszönet a közös szolgálatért mondott imádságokért.

Bár a gyülekezetek presbitériuma szavazott, mégis úgy érzem Isten segített és rendelt ide. Eddigi tapasztalataimat, forgolódásomat a közéletben, egyházunk életében szeretném hasznosítani. Ehhez az istentiszteleti látogatásokból, igehirdetésekből továbbra is erőt érzek kisugározni. Megerősítenek abban, hogy ez a szeretetközösség valóban a Krisztus egyháza lehessen. Örömmel várom a testvérek közötti beszélgetések során az észrevételeket, javaslatokat,

hogy felelősséggel Isten elé vihessük ügyünket. Ahogy az alakuló közgyűlésen a beiktatáskor fogalmaztam: nem vezetőként, hanem a testvérekkel együtt munkálkodva munkatársként tekintek a főgondnoki tevékenységre.

Isten dicsőségét az emberek szolgálatával hirdethetjük az egyházi közösségben. Az egyházközség vezetése az elnökség: lelkész, gondnok és a presbiterek példamutatásával lesz követésre méltó. Alapvető a lelkészi sokirányú tevékenység, szervezés segítése. Szeretném a gondnok-, presbitertársak közösségét bátorítani, hogy a lelkipásztorokra háruló feladatokból minél többet vállaljanak át, ezzel segítve, támogatva őket. Ez döntően idejük, de anyagi tehervállalásuk felajánlását is jelenti a presbiteri eskünek megfelelően. Személyes példaként említem, hogy munkaidőmet, szabadságomat átterveztem, tiszteletdíjam felét a Tetemvári Református Egyházközség javára ajánlom fel. Szorgalmazom a Presbiteri Szövetség szervezésében a presbiteri csendes napok gyakorítását. A zsinati Elnökségi Tanács havonta ülésezik, országos egyházunk ügyeiben dönt, és szükség esetén intézkedéseket vezet be, mert zsinati ülés csak kétszer van évente. A Generális Konvent az egységes Magyar Református Egyház (a Kárpát-medence és a diaszpóra reformátussága) ügyeit is tárgyalja, így kiterjedt tájékozódás és kapcsolat van a magyar reformátusok között. Igazán hangsúlyossá válnak saját kerületünk, egyházmegyéink, gyülekezeteink ügyei. A megerősített

és megújult egyházmegyei vezetéssel, az újra alakuló bizottságokkal együttes összhangban tervezhetjük a teendőket.

Várjuk Atyánk szabadítását ebből a mostani járványhelyzetből- nem feledve, hogy az örök életet már megkaptuk Krisztus áldozatával! A 3 részletben megtartott böjti úrvacsora látogatottsága jelzi az igényt és vágyakozást az Úr elé

járulni. Bízom benne, és imádkozom is azért, hogy a járvány engedése után mind többen térjünk vissza. A tervezett gyülekezeti látogatásokkal szeretnénk püspök úrral együtt élővé tenni a kapcsolatokat.

*dr. Molnár Pál
presbiter*

egyházkerületi főgondnok

BIZONYSÁGTÉTEL

Önkéntes karanténban is Isten iránti hálával

A járvány második hullámánál, valamikor az ősz közepén döntöttünk úgy, hogy önkéntes karanténba vonulunk. Tudjuk ugyan, hogy Isten akarata nélkül még egy hajszál sem eshet le a fejünkről, de tudjuk azt is, hogy minden helyzetben nekünk magunknak is meg kell tennünk egy ügy érdekében, ami megtehető és elvárható.

Még kisgyermek koromban hallottam egy történetet, ami akkor nagyon megfogott, és máig emlékszem rá. Egy istenfélő vasúti pályamunkásról szólt, aki mindig magánál tartotta kis Bibliáját, és a munkaközi rövidebb-hosszabb pihe-nőkben is elővette és olvasta. Egyszer, a többiektől félre vonulva, a sínekre ült, és annyira belemerült az olvasásba, hogy nem figyelt fel a közeledő vonatra, és az halálra gázolta. Akkor még nem

értettem, ma már tudjuk: Meg van írva: „Ne kísértsd a te Uradat és Istenedet!” (Máté 4,6), ezért döntöttünk így.

Családi házban lakunk, mindketten nyugdíjasok vagyunk, van autónk (és még érvényes jogosítványunk is), tehát nem éreztük vállalhatatlan áldozatnak a karantént. Hetente egyszer elmegyünk bevásárolni, de előtte átgondoljuk, hogy hová, és milyen útvonalon érintjük az üzleteket. Igyekszünk olyan időpontot választani (pl. hétfő reggel), amikor a legkevesebb emberrel találkozunk. Tömegközlekedést gyakorlatilag nem használunk, gyalog vagy autóval járunk.

Persze így is le kell mondanunk sok mindentről, és ezeknek érezzük fájó hiányát. Gyülekezeti alkalmakon csak online módon veszünk részt, ide értve a presbiteri gyűléseket, megbeszéléseket is. Nem megyünk az unokákhoz Szendrőbe. Házasságunk 46 éve alatt a tavalyi volt az első karácsony, amit kettesben

„ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT ÉS
NE FELEDD EL, MENNYI JÓT TETT
VELED.”

ZSOLT 103,2

voltunk kénytelenek megünnepelni. Természetesen elmaradnak – és nagyon hiányoznak – a családi és baráti születés- és névnapi összejövetelek, és általában a személyes találkozások.

El kell még azt mondanunk, hogy van egy darabka szőlőnk 3-4 km-re a házunktól, ahová autóval ki tudunk menni úgy, hogy emberekkel nem kell találkozunk. Élünk is ezzel a lehetőséggel, úgy gondoljuk, hogy ezzel nem sértjük meg a karantént – és Isten iránti hálával mondhatom, hogy a szőlőmetszéssel még soha nem álltam olyan jól március elejére, mint most.

Panaszra tehát semmi okunk, hiszen a mi önkéntes karanténunk nehézségei elhanyagolhatók egy panelházi lakoséhoz képest. Azt sem szabad kizárnunk, hogy mégis megfertőz a vírus bennünket, de megnyugtató, hogy mi megtettük, ami tőlünk telt, ezen túl pedig Isten kezében vagyunk.

Összességében elmondhatjuk, hogy megváltoztatta ugyan a karantén az életünket, néhány dologról le kellett mondanunk, kaptunk viszont mást helyette: több csendességet, az emberi kapcsolatok jobb megbecsülését és felértékelődtek olyan régi kedves elfoglaltságok, mint az olvasás, zenehallgatás, bélyeggyűjtés.

Ebben a helyzetben is a *103. zsoltár 2. verse* szakad fel szívünkéből: „*Áldjad én lelkem az Urat és ne feledd el, mennyi jót tett veled*”.

*Dr. Benke László
és felesége Nagyházi Erzsébet*

Böjti gondolatok

Manapság nagyon sokféle diétáról, méregtelenítő kúráról, különböző mentes étrendekről lehet hallani. Gyakran a köznyelvben a böjtt kifejezés már keveredik a diéta szó jelentésével, sokak szemében a böjtt ma már inkább egyfajta fogyókúrát jelent.

Miért is van szükség diétára? Korunk egyik jelentős problémája az elhízás. Sok feldolgozott élelmiszert viszünk be a szervezetünkbe, keveset mozgunk. Időnként az is előfordul, hogy túlesszük magunkat és kénytelenek vagyunk ezért legalább pár napig méregteleníteni.

A böjtt is hasonló, de nem fizikai, hanem sokkal inkább lelki értelemben. A felgyorsult életmód, a hétköznapi állandó mókuskereke, a sok haszontalan időrabló felesleges pótcselekvés lelki elhízáshoz vezet, eltávolít Istentől, ezért úgy gondolom, hogy szükség van a böjtre napjainkban is.

A böjtt lényege nem az éhezés. Sokkal inkább arról kell, hogy szóljon, hogy közelebb kerüljünk általa Istenhez. Több minderről le lehet mondani: az ételről egy-egy napra, vagy ki lehet hagyni egy-egy étkezést, le lehet mondani a böjtt alatt az édességről, tévénezésről, internetezésről, közösségi oldalak használatáról stb. Érdemes olyanról lemondani, ami tényleg nehézséget okoz, ami az életünkben bálvány, vagy könnyen válhatna bálvánnyá. (Egy fogyókúrázó ember életében, aki egyébként betartott étrendje szerint sem eszik édességet, nem valódi áldozat lemondani a csokoládéről.)

Az áldozatvállalás mellett fontos, hogy a böjt alatt valódi lelki táplálékot vegyünk magunkhoz, elsősorban olvassuk Isten Igéjét, elmélkedjünk róla, a szívünkben forgassuk. A bibliaolvasás mellett hasznos lehet akár egy-egy igehirdetést is visszahallgatni. Lehet, hogy ebben az elcsendesedett lelki állapotunkban valami olyat értünk meg még mélyebben, amit már ugyan sokszor olvastunk, hallottunk, de nem voltunk elég figyelmesek, mert túl nagy volt körülöttünk a világ zaja.

Böjtünk lényege az, hogy közelebb kerüljünk az Úrhoz. Akihez igazán közel érezzük magunkat, azzal mindig őszintén tudunk beszélni. Merjünk Istenhez őszintén imádkozni!

Lehet, hogy a böjt fizikailag megterhelő lesz, viszont lelkileg egy nagyon intenzív találkozás lehetőség Istennel.

Családunkban a böjt ezen formáját még nem gyakoroljuk túl régóta. Gyerekkoromban a böjt annyiból állt, hogy nagypénteken nem ettünk húst. Ez inkább egy tartalom nélküli hagyomány volt. Hívó felnőttként nemrég vezettem be az életünkbe azt, hogy hetente egy adott napon böjtölünk. A gyakorlati megvalósítást hosszas halogatás előzte

meg, régóta terveztük, hogy rendszeresen böjtölni fogunk, de nem mertünk belevágni, hiányzott a kellő elhatározás. Gyakran imádkoztunk érte, hogy adjon ehhez Isten elég bátorságot, aztán végül elhatároztuk, hogy nem keresünk kifogásokat, hanem bevezetjük a böjt gyakorlását. Ezen a napon igyekszünk minél több minőségi időt tölteni az Úrral. Minimális mennyiségű ételt eszünk, rádiót nem hallgatunk, televíziót nem nézünk és az internetet is igyekszünk mellőzni, amennyire lehetséges. A böjti napokon szoktunk visszahallgatni igehirdetéseket is. Volt már olyan, hogy egy-egy korábban többször is visszahallgatott igehirdetésből számomra addig kevésbé fontosnak vélt mondat ekkor nagyon mély mondanivalót hordozott. Nagyon sokat kapunk ezektől a napoktól, erőt és békeséget. Böjti napokon, amikor Istenhez imádkozom, valami olyasmit élek meg, mint amikor a Bibliában arról olvasunk, ahogy Jézus is beszélgetett az Úrral: elvonulva, csendesén, távol a világ zajától, kettesben a Mennyei Atyámmal.

A világ nyomása elől menekülve, szükségünk van arra, hogy érezzük Isten gondviselő szeretetét: *„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik meg-*

fáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” (Mt 11,28) és „Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.” (Ézs 40,29) Buzdítok minden testvért a bőjt gyakorlására, akár a bőjti időszakban, illetve akár rendszeresen, vagy alkalmanként az év többi napján is.

*Bányainé Rónai Tímea
gyülekezeti tag*

Hogyal lettünk újra offline templomlátogatók

„Örülök, ha ezt mondják nekem: Az Úr házába megyünk!” (Zsolt 122,1)

A karantén és a lezárás először meglepett minket, majd lassan hozzászoktunk. Úgy éltük meg, hogy a gyülekezet nagyon gyorsan és akadálymentesen költözött az online térbe. Hozzá szoktunk a kényelmesen, az otthon melegéből élvezhető istentiszteletekhez. A nyári nyitást örömmel fogadtuk, hiányoztak már a testvérek, a személyes találkozások, majd az őszi záráskor tudomásul vettük az online alkalmak tényét. Nyilván a nyitás lehetősége téma volt otthon, soroltuk egymásnak a pro és kontra érveket karácsony előtt. Amikor a presbitérium úgy döntött, hogy szigorú elővigyázatosság mellett megnyitja a templomot, mi úgy láttuk jónak, ha inkább itthon maradunk. A közvetítés minősége kiváló, ugyanakkor az esetleges megbetegedés kockázatait így kizárhatjuk. Egyre jobban vágytunk a személyes

találkozásra a testvérekkel, barátainkkal, lassanként kezdett bennünk feloldódni a korábbi fenntartásunk és - mivel gyermekistentisztelet még nem volt – gyerekek nélkül eljöttünk a templomba. Otthon beszélgettünk erről is, hogy az online alkalmak miatt gyermekeink nem fognak-e elszokni a templomtól, jó lenne családirag járni újra. A végső megerősítést az adta meg, amikor az egyik istentiszteleten elhangzott, hogy újra látogatható a gyermekistentisztelet, s ezt otthon ebédnél elmeséltük, Brigi és Gergő egyszerre ujjongtak fel: „Zoli bácsi!” s kijelentették, hogy akkor mostantól ők is szeretnének jönni. Így azóta újra együtt látogatjuk az istentiszteleteket.

*Jobbágy Tamás és
Jobbágy-Balog Boglárka*

(A bizonyágtétel a veszélyhelyzet súlyosbodása előtt született, amikor még nem kellett bezárnunk a templomot. – szerk.)

GYERMEKSAROK

Keress 10 különbséget a két kép között!
Színezd is ki a két rajzot! Jn 20,11-18

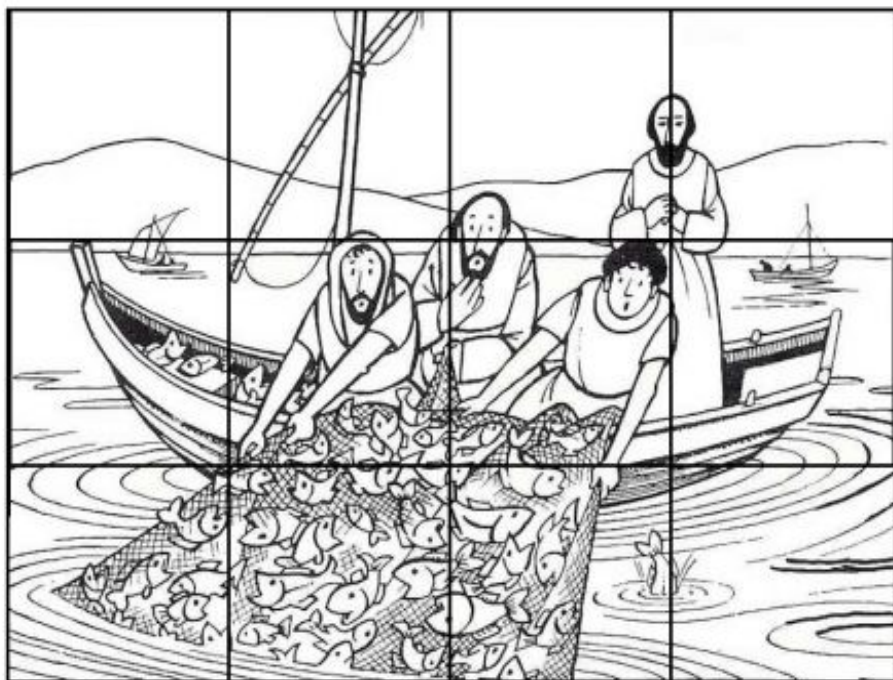
SATÍROZD BE A PÖTTYÖS RÉSZEKET!

Dicsérjétek az Urat citerával,
tízhúrú hárfán zengjétek néki. Zsolt 33,2

MOZAIKKERESŐ- KAKUKKTOJÁS

Lk 5,1-11

1

2

Az egyik mozaik
kocka nem ebből
a képből való.
Melyik az?

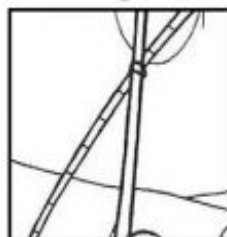
3

4

5

Vadasné Joó Katalin köszöntése

kazáncsere a parókián

bútorcsere a lelkészi hivatalban

Felelős szerkesztő: Almási Ferenc

A szerkesztőbizottság tagjai:

*Dr. Benke László, Dr. Jobbágy Péter, Kovács Andrea, Kovács Réka
Megjelenik évente négy alkalommal az Egyházközség terjesztésében*

Az újság ingyenes, kiadása adományokból történik